Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

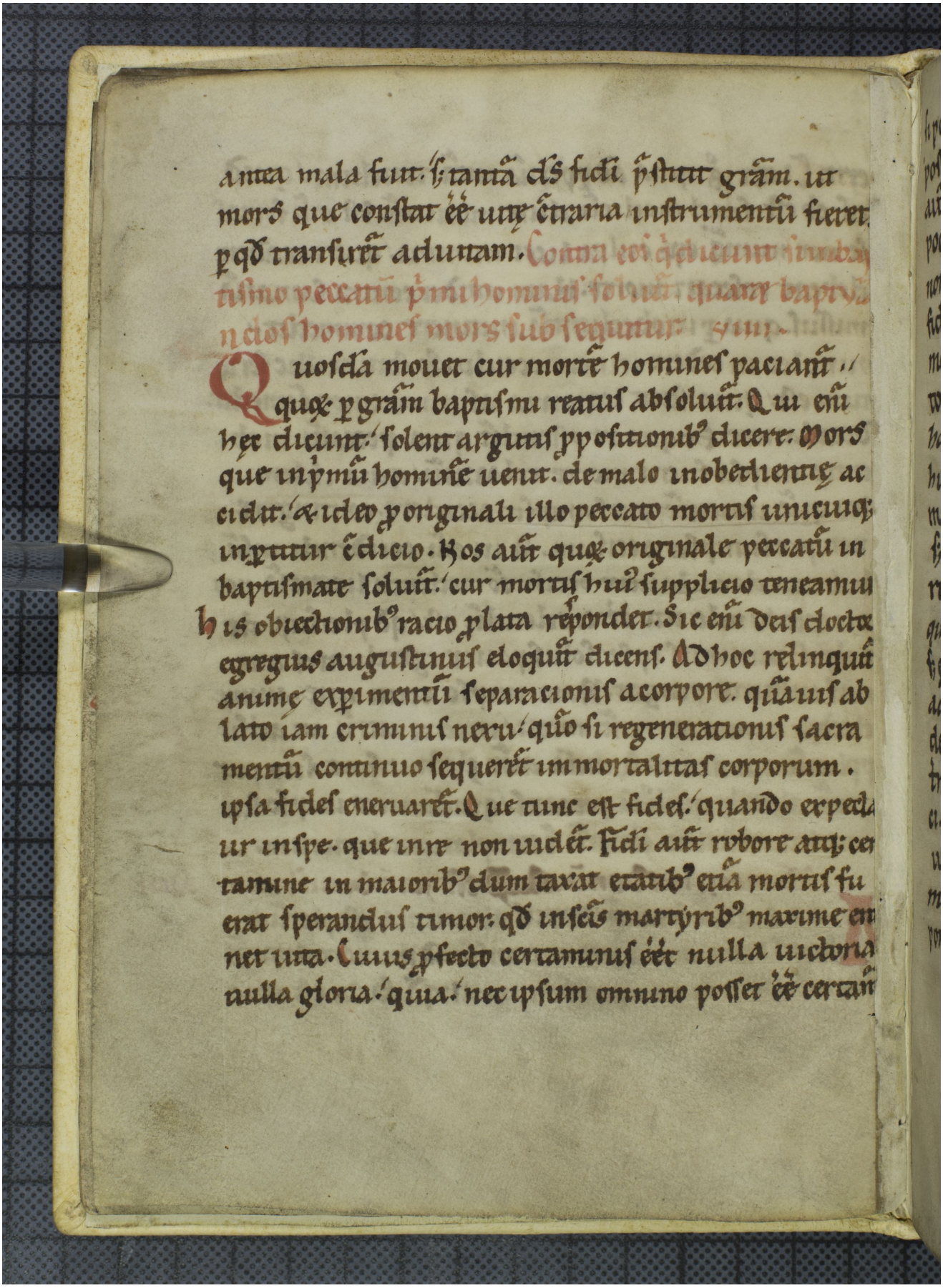

amea mala fuit. ſ; tamẽ dñs fidi ꝑſtitit grãm. ut
mors que conſtat ee uitꝫ ẽtraria inſtrumentũ fieret
ꝑqđ tranſiret adunam. Contra eos q dicunt ſimul
tiſmo peccatũ ꝑmi hominis ſoluũ. quare baptiſ
ndos homines mors ſub ſequitur. ſum.

Quoſda mouet cur mortẽ homines paciant.
quꝫ ꝑ grãm baptiſmi reatus abſoluit. Quo eñ
hꝫ dicunt. ſolent argui ſꝑ oſitionib⁹ dicere. Mors
que in ꝑmũ hominẽ uenit. de malo inobedientiꝫ ac
cidit. & ideo ꝑ originalu illo peccato mortis unicuiq;
inꝑtitur ẽ dicio. Nos aũt quꝫ originale peccatũ in
baptiſmate ſoluit. cur mortis huĩ ſupplicio teneamur
his obiectionib⁹ racio ꝓlata rẽponder. Sic eñ deus docto
egregius auguſtinus eloquit dicens. Adhoc relinquit
animę eximentũ ſeparacionis a corpore. quã uis ab
lato iam crimine nexu. quo ſi regeneracionis ſacra
mentũ continuo ſequeret immortalitas corporum.
ipſa fides eneuaret. Que tunc eſt fides. quando expecta
ur inſpe. que in re non uideꝫ. Fidi aũt robore aut; cer
tamine in maiorib⁹ dum taxat etatib⁹ etiã mortis fu
erat ſperandus timor. qđ inſcis martyrib⁹ maxime ex
nere uita. Cuius ꝓfecto certaminis eet nulla uictoria
nulla gloria. qua. nec ipſum omnino poſſet ee certa